

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2419/2020
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић-Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Рибарић, адвокат из ..., против туженог Здравствени центар Призрен, са привременим седиштем у Ораховцу, кога заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2344/19 од 19.05.2020. године, у седници одржаној 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2344/19 од 19.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2344/19 од 19.05.2020 . године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 11/19 од 14.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име разлике између исплаћене накнаде зараде и минималне зараде, исплати наведене месечне износе за период од 01.01.2013. године до 01.01.2016. године, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног месечног износа до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2344/19 од 19.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда .

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу чланова 403. и 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и

против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О праву тужиле на исплату разлике између накнаде зараде исплаћене према Закључку Владе РС од 11.01.2007.године и минималне зараде, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Тужила у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда. Посебном ревизијом не може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради исплате разлике у заради, поднета је 26.07.2016. године, а вредност предмета спора која се ревизијом побија је 425.952,00 динара.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, у парницама из радних односа ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових спорова, примењује се општи режим о допуштености ревизије, према вредности предмета спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско- правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживања у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о спору из радног односа, који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић